

CVĂNT ZIDITOR

Foia parohiei "Sfinții Trei Ierarhi"
Str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

Apare cu binecuvântarea
Î.P.S. Dr. Ioachim arhiepiscop al Romanului și Bacăului
August 2016
Anul II, Nr. 14

VINDECAREA A DOI ORBI ȘI A UNUI MUT ÎN CAPERNAUM (Matei 9, 27-35)

Evanghelia primei Duminici a lunii

Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David.

După ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne!

Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră, fie vouă!

Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe.

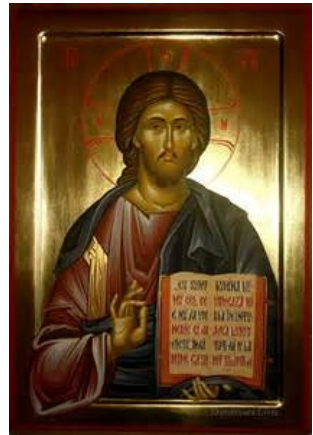
Iar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela.

Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon.

Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.

Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni.

Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

Parohia Sfinții Trei Ierarhi - str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

Preot paroh Cîrlan Aurel tel: 0751 590 232

Preot slujitor Bucovineanu Nicolae Cătălin tel: 0766 356 475

SĂ LUCRĂM ÎMPREUNĂ CU DUMNEZEU

Când începem să lucrăm la asemănarea noastră cu Dumnezeu, trebuie să avem în vedere și lucrarea Sa asupra noastră. Niciodată nu trebuie să ne încredem numai în puterile noastre. Dimpotrivă, Dumnezeu desăvârșește lucrarea omului numai când acesta este smerit. Așadar, cu cât omul se uită pe sine în această lucrare, cu atât Dumnezeu devine mai lucrător în el.

Putem lupta împotriva patimilor, dar nu ne putem ridica mai presus de ele fără lucrarea harului. Spun Sfinții Părinți că precum fierarul își poate arăta meșteșugul prin uneltele sale, dar fără lucrarea focului nu poate isprăvi nimic, așa și omul poate ajunge la anumite virtuți, dar fără focul dumnezeiesc, virtuțile sale rămân fără rod și folos.

Lucrând împreună cu Dumnezeu, omul nu se oprește niciodată din această lucrare spre asemănarea cu El. Însă dacă e lipsit de lucrarea harului, oricând poate spune și crede că a ajuns la desăvârșire. Prin har, omul nu încetează niciodată să lucreze, descoperă în fiecare clipă ceva nou, ceva cu mult superior treptei atinse. Harul îi dă tăria să aibă dorința de a nu se mulțumi niciodată cu treapta pe care se află. Prin har omul nu cunoaște sfârșitul dorinței de a avea un chip mai luminos.

Omul care ia în serios lucrarea asemănării cu Dumnezeu știe când și ce trebuie să facă în fiecare clipă. Și tot neîncetat se dăruiește tuturor. Trăind bucuria de a fi împreună cu Dumnezeu, dorește ca tot omul să simtă bucuria că există cineva care nu-l mai lasă să fie singur.

Cel ce lucrează împreună cu Dumnezeu nu cunoaște greutatea din care nu poate ieși. Lucrați împreună cu El și veți vedea că nu există piedici de neînving și nici trepte la care trebuie să te oprești din lucrarea spre desăvârșire.

Adrian Cocoșilă

sursa: crestinortodox.ro

SĂ NU PIERDEȚI NICIODATĂ SPERANȚA!

ÎPS Mitropolit Bartolomeu Anania

Trăirea în Hristos

Mântuitorul Iisus își arată dumnezeirea afirmând că "nimeni nu s-a suit la cer decât Cel ce s-a pogorât din cer, Fiul Tatălui, care este în cer". Prin aceasta a vrut să ne arate nouă că locuința Sa este în cer. Dar noi zicem că l-am pregătit locuință și în sufletele noastre. Ceea ce este adevărat - fiecare căutăm să-l facem un sălaș și să-l purtăm. Important este cu câtă credință, cu câtă sinceritate și cu câtă dăruire îl purtăm. Că dacă o facem doar formal, ca să ne numim creștini, nu înseamnă mare lucru. Și doar să-l purtăm fără să-l dobândim în inimile noastre iar nu am făcut mare lucru! Și dacă nu săvârșim faptele pe care El le-a săvârșit, asemănătoare acestora, iar nu am făcut mare lucru! Important este să coboare fiecare în adâncul sufletului său și să vadă dacă într-adevăr acolo îl adăpostește pe Domnul Iisus. Așadar dragii mei, importantă este participarea noastră, a fiecăruia în parte la trăirea în Hristos. Să nu facem din ea o simplă formalitate. E o problemă de sinceritate și de fond.

Încrederea și speranța

Să nu cădem în disperare când ne găsim în fața perspectivei de a muri noi sau în fața morții altcuiva. Pentru că noi credem în învierea morților. Noi ca fii ai Bisericii și ca slujitori ai Bisericii, îi mângâiem pe cei vii, pe cei rămași. E datoria noastră să le alinăm durerea și să-i încurajăm. În același timp ne rugăm pentru cel adormit. Moartea în sine este o certitudine, iar rugăciunile noastre îl însoțesc și după moarte pentru că rugăciunea nu are bariere. În fața rugăciunii nu există nicio poartă închisă. Ea străbate cerurile și ajunge la Dumnezeu, și prin Dumnezeu la persoana pentru care ne rugăm. De aceea, o speranță există și pentru cei care ajung în iad pentru păcatele lor. Rugăciunile Bisericii nu încetează pentru aceștia și o rază de lumină se deschide și pentru ei. Pentru că la Judecata de Apoi, la învierea cea de obște, ei să fie în bunăparte curățiți de păcatele lor prin rugăciunile celor ce s-au rugat pentru ei. Ultima pocăință și ultima împărtășanie este decisivă pentru un om. Chiar dacă a dus o viață păcătoasă și nu s-a pocăit, cel puțin pe patul de moarte dacă este conștient și este sincer de viața pe care a

---

CVĂNT ZIDITOR

dus-o, prin Sf. Euharistie care urmează pocăinței este posibilă mântuirea lui și pătrunderea lui în rai. Iată ce imensă posibilitate ne oferă Biserica prin exemplul tâlharului de pe cruce de lângă Mântuitorul. Vedeți dumneavoastră cum poarta raiului se deschide prin pocăința unui mare păcătos; cu atât mai mult pentru noi. De aceea dragii mei, fiți încrezători că deși credința voastră se clatină sau știința noastră teologică este incompletă, ne rămâne un mare dar al Sfântului Duh, speranța. Pe aceasta să nu o pierdeți niciodată.

Sensul vieții

Pomul se cunoaște după roade și omul după fapte. Nu este un merit să trăiești mult, cel mult dacă ai ambiția să te înscrii cumva în seria recordurilor. Important este să trăiești cu folos, iar pentru aceasta trebuie să ai și o educație de la părinți, pe care eu am avut-o. De aceea, în ziua mea de naștere, mă rog întâi cu rugăciunea intimă de dimineață pentru părinții mei care mi-au dat viață, dar nu numai viață, că aceasta încă n-ar fi mare lucru, dar pentru că mi-au dat o educație. De la tatăl meu, care era un om plin de înțelepciune, am învățat ca niciodată să nu iau nimic în tragic, iar de la mama mea, care era un tezaur de folclor, am învățat credința în Dumnezeu, teama și iubirea față de El, respectul față de propria mea demnitate, munca și respectul față de demnitatea altora. Mama mea ne spunea nouă, copiilor, cu precădere un proverb pe care-l moștenise și ea de la înaintașii ei: Decât să înting în unt și să mă uit în pământ, mai bine să înting în sare și să mă uit la soare. Dacă m-ar întreba cineva „Ce-ai învățat de la mama dumitale?”, i-aș răspunde: Asta am învățat - să mă uit la soare. Și dacă Dumnezeu va hărăzi această lumină și dincolo de mormânt, voi fi într-adevăr fericit.

sursa: parohiaortodoxazaragoza.com

S-A TURNAT FUNDAȚIA LA CONSTRUCȚIA CENTRULUI SOCIAL

Au început lucrările de construcție a centrului Social al parohiei Sfinții Trei Ierarhi Bacău cu turnarea fundației. Ritmul de executare a lucrărilor depinde exclusiv de fondurile pe care parohia le are la dispoziție, de aceea suntem chemați să devenim ctitori ai acestui așezământ. *(Daniel M)*

POLITEȚEA

Voltaire spunea că „Politețea este pentru spirit ceea ce este grația pentru trup”. Conform Dex-ului : Politețea este o virtute. Ea se referă la comportamentul respectuos, conform cu buna-cuviință, față de alte persoane. Opusul ei este bătăria.

Politețea este o atitudine, un comportament care se învață. Un om politic este un om demn. Cei care cred în Hristos sunt persoane fără pată, corecte și de încredere. Nu poți să spui că ești creștin dacă nu ai sufletul plin de compasiune, și, mai ales, dacă nu ești politic. Comunicarea este deosebit de plăcută doar dacă cuvintele amabile, blânde și politicoase sunt însoțite de un comportament ireproșabil. Ignorându-i, judecându-i sau disprețuindu-i pe ceilalți, creștinii arată că nu sunt în unire cu Hristos. Este imposibil să fii în unire cu Hristos și, în același timp, să fii nepolitic sau fără urmă de empatie.

Fiecare creștin trebuie să încerce să capete acele calități pe care ni le-a arătat Hristos în viața Sa pământească. El este exemplul nostru, nu numai în puritatea Lui cât în răbdare, în blândețe și în relațiile bune pe care le-a avut cu oamenii. Hristos a fost întotdeauna politic. Viața Sa este un exemplu de adevărată curtoazie. Pentru cei săraci și asupriți Hristos a găsit întotdeauna un cuvânt de mângâiere, încercând să-i încurajeze și să le arate drumul bun.

Hristos a umblat printre oameni nepoliticoși, a cunoscut colectori necinstiți de taxe, samariteni nelegiuți, soldați păgâni dar și țărani necivilizați. Dar, tuturor le-a vorbit cu cuvinte blânde de încurajare, fiind milostiv cu toți. El le-a ușurat poverile, învățându-i lecția de iubire și de bunătatea a lui Dumnezeu.

În ciuda prejudecăților și a obiceiurilor poporului său, El a acceptat ospitalitatea oamenilor disprețuiți de farisei. Hristos și-a petrecut noaptea în casele lor și a mâncat cu ei la masă, luând din merindele pregătite și servite de aceștia. A predicat pe străzile lor și în comuniunea cu ei a arătat o mare grijă și curtoazie.

Iisus a stat ca oaspete la masa vameșilor. Le-a arătat bunăvoință și empatie și asta ne arată că doar El a recunoscut demnitatea tuturor ființelor umane. Tuto­r­or oamenilor aflați în suferință le-a dat binecuvântare dar și forță dătătoare de viață, venită din iubirea Sa. Cuvintele Sale au fost adresate de cele mai multe ori celor

---

CVĂNT ZIDITOR

considerați proscriși ai societății, iar predicile Sale au trezit în aceștia noi aspirații, oferindu-le posibilitatea de a începe o nouă viață.

Dragostea lui Hristos înmoaie inimile oamenilor. Să învățăm de la El să ne bucurăm, combinând puritatea noastră morală cu integritatea și cu responsabilitatea. Atunci când creștinul este prietenos și amabil devine el însuși dovada și argumentul cel mai convingător în favoarea Evangheliei.

Se întâmplă ca, din comportamentul unor oameni care își spun creștini, să lipsească complet empatia, căldura și amabilitatea. Deși sinceritatea unor astfel de oameni nu poate fi pusă la îndoială iar onestitatea lor poate fi de necontestat, nu este suficient; doar cu sinceritate și onestitate nu poți compensa lipsa de prietenie și curtoazie. Oamenii trebuie să înțeleagă că lucrarea de răscumpărare este o lucrare ce implică suferință, înseamnă atenuarea aspectelor dure și aspre din natura umană. Ar trebui să cultivăm curtoazia creștină, ceea ce înseamnă să fim amabili și grijulii cu toți ceilalți. Creștinul trebuie să fie plin de compasiune, loial, politicos, corect și onest.

În cursul vieții întâlnim oameni a căror soartă poate părea, pentru noi, de neînțeles. Vedem oameni care depun eforturi disperate pentru a-și atinge un țel. Numai că, oboseala și lipsurile, le poate oferi acestora o perspectivă sumbră a viitorului. Sunt oameni care duc după ei o povară grea și disproporționată. Iar, când la toate acestea se mai adaugă și mizeria și boala, viața poate deveni aproape de nesuportat. Epuizat și deprimat, un astfel de om nu știe unde și când o să-și găsească eliberarea. Dacă vă întâlniți cu un astfel de om, încercați din toată inima voastră să-l ajutați. Amintiți-vă că Hristos nu a murit numai pentru noi, ci și pentru ei. Comunicarea cu astfel de oameni trebuie să fie plină de compasiune și, mai ales, politicoasă. Îi puteți ajuta, încurajându-i. Harul lui Hristos schimbă omul întreg. Harul lui Hristos schimbă esența omului, făcând din aspru rafinat, din nepoliticos politicos și din egoist generos. Manifestarea exterioară a influenței harului este văzută în politețe. Dragostea se manifestă în bunătate, blândețe, stăpânire de sine și răbdare. Blândețea, devenită obicei, întrece iubirea omului. Natura umană capătă astfel proprietăți divine.

Desigur, se întâmplă ca unii dintre oamenii pe care îi întâlnim să fie extrem de nepoliticosi dar asta nu trebuie să ne facă să devenim noi înșine mai puțin politicoși. Oricine dorește să-și păstreze demnitatea, nu trebuie să se lase rănit de sentimentele sau de emoțiile altuia. Această regulă este necesară nu doar pentru a ne păstra demnitatea cât, mai ales, pentru a rămâne în pace și liniște

sufletească.

Nu poți să știi ce intenții are Dumnezeu pentru un popor sau pentru un om. În trecut, chiar dacă El a chemat la marea Sa lucrare pe propriul popor, nu a fost urmat de el ci de străini, de cei demni să înțeleagă mesajul și să ducă mai departe adevărul Său. Duhul atinge inimile curate. Hristos a văzut în pietrele necioplite un metal prețios ce poate suporta furtuna și focul dar și alte greutăți. Dumnezeu nu vede ca noi. El nu judecă după aparențe, El judecă drept întotdeauna dar doar pe omul cel tainic al inimii, ascuns mereu vederii umane.

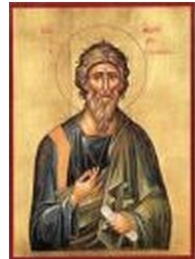
Să fim mereu gata de sacrificiu de sine pentru iubirea aproapelui și să vedem oportunitatea de a-i inspira și pe alții. Politețea și amabilitatea încep din familie. Atenția și curtoazia ne fac viața fericită pe când neglijarea lor ne otrăvește existența.

Angela Agachi

sursa: crestinortodox.ro

CEI PATRU UCENICI - Povestire cu tâlc

Odată, patru ucenici au vrut să se întreacă. Zis și făcut. S-au așezat toți într-o încăpere și au decis ca, timp de trei zile, niciunul să nu spună o vorbă, ca astfel să-și încerce răbdarea și puterea de concentrare. Dar, spre seară, când a început să se întunece, unul nu s-a mai putut abține și a zis:

- Să aprindă cineva lumina!

- Ce faci, nu trebuia să tăcem ? - l-a întrebat nedumerit al doilea.

- Proștilor, de ce ați vorbit ? - se repezi al treilea să-i dojenească.

- Ehe, doar eu am tăcut! - se lăudă cu îngâmfare cel de-al patrulea.

Fiecare ucenic a căzut pradă câte unei ispite: graba, neîncrederea, mânia și mândria - cele patru ispite care încearcă pe oameni în tot ceasul. De aceea, răbdarea este cel mai bun tovarăș de drum în viață, fie că muncești, că înveți sau că te rogi.

"Unde nu este răbdare, nu este nici iubire."

sursa: crestinortodox.ro

PROGRAM LITURGIC

Duminică și în sărbători:

orele **8:00-12:00** - Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie

orele **18:00-19:00** - Paraclisul Maicii Domnului

Luni:

orele **18:00-19:30** - Taina Sfântului Maslu, Spovedanie

Miercuri:

orele **8:00-9:30** - Sfânta Liturghie

orele **18:00-19:00** - Sfințirea apei celei mici și rugăciuni de sănătate

Vineri:

orele **18:00-19:30** - Taina Sfântului Maslu, Spovedanie

Sâmbătă:

orele **8:00-9:30** - Sfânta Liturghie, Parastase

orele **18:00-19:00** - Vecernie

DIN ACEST NUMĂR

Vindecarea a doi orbi și a unui mut în Capernaum (Matei 9, 27-35) -
Evangelhia primei Duminici a lunii - pag 1

Să lucrăm împreună cu Dumnezeu - pag 2

Nu pierdeți niodată speranța! - pag 3, 4

S-a turnat fundația la construcția Centrului social - pag 4

Politețea - pag 5, 6, 7

Cei patru ucenici - povestire cu tâlc - pag 7

Program Liturgic - pag 8

Din acest număr - pag 8

